

Livskraftnytt!

Vilken tur att naturen inte känner till eller rättar sig efter Jante-lagen! Då hade vi gått miste om överdådiga vitsippebackar, bäckar som porlar i sin fulla kraft, fåglar som oavbrutet underhåller oss med en ljuvlig ljudkuliss, björkar som slår ut i grönaste grönt och körsbärsträd som blommar i en vit prakt som inte har någon hejd.

Vilken tur att tulpanen inte tänker att det inte är lönt att blomma i år eftersom det kanske är någon annan som också blommar. Vilken tur att äppelträden inte tänker att de inte har något att bidra med, utan slår ut och berikar oss med sin skönhet och så småningom sin frukt. Vilken tur att fåglarna bara kvittrar på så som det är inbyggt i deras gener att göra och inte tänker att just deras kvitter är så fult så att de inte vågar öppna näbben.

Naturen känner ingen falsk blygsamhet eller begränsningar utan visar upp sig i sin fulla prakt, precis så som den är. I naturen så är varje växt eller djur till fullo i sin egen art. En vitsippa jämför sig inte med en björk. En pion minskar inte medvetet sin blomsterprakt för att de andra växterna i landet inte ska tycka att den blommar för vackert eller tar för mycket plats. En fågel värderar inte sitt kvittrande.

Vi människor däremot har en viss förmåga att brottas med ytterligheterna högmod och missmod. Högmodet lockar oss ibland att tro att vi är bättre än andra och därmed stannar vi oundvikligen av i vår utveckling. Eller så tar missmodet överhand och påtalar känslan av att någon annan är bättre. Känslan av att det jag är och har inte räcker till.

Tänk om vi kunde lära av naturen och sluta jämföra, värdera eller begränsa oss utifrån inlärd livsregler och beteendemönster. Tänk om vi istället bara i ödmjukhet kunde vara de vi är. Varken förhäva oss eller förminska oss. Med gott själ(v)förtroende känna och veta att vi är inte mer än andra, men vi är inte heller mindre. Vi är de vi är. Med alla våra fel och brister samtidigt med våra fantastiska kvaliteter och inneboende potential.

Så om vi vänder på jantelagen och inser att vi är viktiga och värdefulla som de vi är, att vi har massor att bidra med och låter våra unika förmågor och kvaliteter utvecklas och blomstra. Och om vi dessutom låter andra att göra detsamma kan vi tillsammans skapa den berikande mångfald som naturen erbjuder och låter oss njuta av.

Önskar dig en Jantefri maj!

Marie Sandgren